

Al·locució final del nou Bisbe

Una primera paraula d'agraïment. Gràcies Déu meu pel do que m'acabes de fer. Gràcies també a tots vosaltres, cadascun, en major o menor grau, teniu part en el camí que m'ha portat fins el dia més important de la meva vida. A tots, de cor, gràcies.

Una segona paraula pels capellans d'aquesta diòcesi de Solsona. Sóc el vostre Bisbe, sou els meus capellans. Vull tractar-vos com Crist tractava als seus deixebles: no us dic servents sinó amics. Deixeu-me ser el vostre amic! Us demano un vot de confiança. Si només desitgeu la voluntat de Déu, no patiu, no us defraudaré.

Tenim davant una tasca ingent i importantíssima. Sumem tots els nostres esforços. Incorporem-nos tots a la gran obra de l'evangelització. Ens uneix el més important: el Crist. Ens separen petites coses que amb caritat podem superar.

La següent paraula va per vosaltres joves i infants. Escolteu-me bé! Els sembrats que el Senyor m'ha confiat són molt nombrosos, els segadors són escassos i molts ja són grans. Pregueu, amb mi, "a l'amo dels sembrats que enviï més segadors". No tingueu por d'obrir de bat a bat el vostre cor a Crist. Ell no us prendrà res! Ell us donarà en abundància allò que tants busquen equivocadament en el diner i en el plaer! Ja ho sabeu, no pararé d'invitar-vos amablement a escoltar la crida de Déu, sigui quina sigui, i a empènyer-vos a respondre sí amb valentia!

Una paraula cap a tots aquells que avui esteu contents només perquè teniu un parent o amic que el fan Bisbe. A tots vosaltres que potser us quedeu en una alegria humana, us anuncio que en aquest esdeveniment d'avui s'amaga una alegria més gran: l'alegria d'experimentar que Déu us visita a través d'aquest bisbe que ell ha constituït servidor vostre. Cal que

us digui clarament que no sóc només el parent o l'amic, el conegut, sóc, sobretot si residiu en aquesta diòcesi, l'instrument que Déu ha volgut posar en la vostra vida per a que us trobeu amb Ell i cregueu. Mai podreu dir que us he amagat les meves intencions. Des d'avui, us confesso que en tots els encontres que puguem tenir no cercaré en primer lloc altra cosa que ajudar-vos a fer, lliurement, el pas de la fe. Des de les vostres necessitats o des dels vostres projectes, sapigueu que voldré acompanyar-vos en la millor experiència de la vida: trobar el Crist i lliurar-li el cor. Si, amb l'ajuda de Déu, ho aconseguixo, viureu l'alegria que avui potser us manca: no tindreu un parent o amic bisbe, sinó que tindreu un bisbe amic.

La darrera paraula és per la majoria, pels que en gran nombre ompliu aquesta catedral. És una paraula per tots els que, durant aquesta magnífica celebració, el Senyor us ha concedit, mitjançant el do de llàgrimes, una emoció interior extraordinària o un goig inefable, de reconèixer aquest misteri de la seva presència: aquesta seva visita a través de la meva persona. A vosaltres us dic que us necessito, que jo i els mossens us necessitem. Com ho he fet amb ells, us convoco, ja des d'avui, a l'obra més extraordinària que mai s'hagi vist a les nostres comarques des de que foren evangelitzades fa molts segles. Us convoquem a una nova evangelització, extensa i profunda, que permeti de nou fer d'aquesta terra una terra de sants. Que ens hi ajudi la intercessió de Sant Ramon Nonat i de Sant Pere Claver.

Omnia propter evangelium!